

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

3423

Vragen van het lid **Arib** (PvdA) aan de minister van Justitie over *onderzoek naar seksueel geweld*. (Ingezonden 9 juli 2009)

1

Kent u het rapport «Seksuele gezondheid in Nederland 2009» van de Rutgers Nisso Groep?

2

Bent u verrast door het onderzoeksresultaat waaruit blijkt dat een derde van de vrouwen en één op de twintig mannen van 15 tot 70 jaar aangeven ooit seksueel geweld te hebben meegemaakt? Zo ja, deelt u de mening dat deze cijfers schrikbarend zijn? Wat gaat u doen om seksueel geweld terug te dringen? Zo nee, in hoeverre en uit welke bronnen waren dergelijke cijfers al bij u bekend?

3

Is er sprake van een stijging van het aantal seksuele misdrijven? Zo ja, met hoeveel?

4

Herinnert u zich de schriftelijke vragen over de lage aangiftebereidheid bij misdrijven¹? Acht u de lage aangiftecijfers bij seksuele misdrijven nog steeds ernstig? Wat betekent dit voor uw beleid ten aanzien van seksuele misdrijven?

5

Hoe oordeelt u over het feit dat van de slachtoffers van seksueel geweld

slechts één op de zes vrouwelijke en één op de zestien mannelijke slachtoffers heeft wel eens aangifte gedaan?

6

Zijn de vanuit de ministeries van Justitie en van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties reeds eerder opgezette initiatieven om tot een hogere aangiftebereidheid te komen ook effectief als het gaat om het vergroten van de aangiftebereidheid in geval van seksuele misdrijven? Zo ja, waaruit blijkt dat? Zo nee, wat gaat u doen om de aangiftebereidheid bij deze misdrijven wel te vergroten?

¹ Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nr. 2308.

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie) (ontvangen 11 augustus 2009) Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nr. 3342

1

Ja.

2 en 3

De gegevens uit het rapport verdienen een nauwgezette beschouwing.

De onderzoekers gebruiken de psychologische definitie van seksueel geweld, die uitgaat van de beleving van het slachtoffer. Op pagina 16 van het onderzoek is te lezen: «Bij

seksuele victimisatie of seksueel geweld gaat het om gedrag dat seksueel van aard is en de normen en de grenzen van het slachtoffer overschrijdt. Dat kan al dan niet fysiek zijn. Bij fysieke grensoverschrijding moet het slachtoffer onder dwang seksuele handelingen ondergaan of uitvoeren. Hierbij is dwang een ruim begrip. Of er sprake is van dwang, is voornamelijk een kwestie van beleving van het slachtoffer, en in geval van minderjarigen, ook van de ouders. Het gaat om alle situaties waarin het slachtoffer niet het gevoel heeft te kunnen weigeren of zich aan de situatie te kunnen onttrekken. (...) Voorbeelden van niet-fysiek seksueel grensoverschrijdend gedrag zijn het ongevraagd toezenden van pornografische afbeeldingen of het ongevraagd versturen van seksueel getinte berichten via sms of e-mail.» De juridische definitie van seksueel geweld is veel smaller. «Seksueel geweld» wordt omschreven op basis van criteria die buiten het slachtoffer liggen, namelijk als een vorm van strafbaar gedrag. De gedragingen die een seksueel delict constitueren zijn vastgelegd in de artikelen 242 tot en met 247 en 249 van het Wetboek van Strafrecht. Uitgaande van deze juridische definitie, laten de ons bekende statistieken een lichte daling van het aantal seksuele misdrijven zien. Het CBS registreerde 5376 gevallen in 2007, tegen 6178 gevallen

in 2004. Terwijl in 2004 in totaal 3836 zedenmisdrijven ter kennis van het Openbaar Ministerie (OM) werden gebracht, was dit aantal gedaald tot 3645 in 2007 en tot 3338 in 2008. Hieruit volgt niet alleen dat het aantal seksuele misdrijven lichtelijk is gedaald, maar ook dat er procentueel meer zaken worden voorgelegd aan het OM. Overigens constateert ook de Rutgers Nisso Groep dat er geen sprake is van een stijging van seksueel geweld in vergelijking met haar vorige onderzoek in 2006. Deze vaststelling doet niets af aan de inspanningen van het kabinet om de seksuele gezondheid in Nederland te bevorderen. Hiervoor verwijs ik naar de beantwoording van uw eerdere Kamervragen ter zake (Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nr. 2580, met name antwoord 3). In aanvulling daarop meld ik dat de Minister en de Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport voornemens zijn om aan het einde van het jaar een beleidsbrief over seksuele gezondheid naar uw Kamer te sturen.

4 t/m 6

Met inachtneming van de hiervoor aangebrachte nuancering vind ik het nog altijd ernstig dat zedendelicten slechts in bescheiden mate tot aangifte bij de politie leiden. De aanpak die de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en ik voorstaan, geldt ook voor seksuele misdrijven. Voor een uitvoeriger toelichting op deze aanpak verwijs ik naar de beantwoording van Kamervragen van het lid De Roon (Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nr. 2312).